

Souticoviny

Číslo 3/2021

Občasník
obce Soutice



Podzim v Souticích z ptačí perspektivy

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,



doufám, že jste si užili pěkné léto, děti měli hezké prázdniny, a i když přišlo velice brzy studené a deštivé počasí, nezkazilo Vám náladu. Všichni jsme čekali na babí léto, které by nám doprálo sluníčko, abychom si ho trošku nabrali na zimu, která nás zaskočila. Moje kolegyně říká, jen aby nepřišlo dědkovo léto, to si toho sluníčka už moc neužijeme. Bohužel asi tomu tak bylo a teď už se výrazného oteplení nedočkáme. Horka k padnutí vystřídala chladnější rána. Dříve se stmívá a podzim už je zkrátka tady. Samozřejmě s ním přichází

pochmurnější nálada. My dospělí sklízíme úrodu, která se nám podařila vypěstovat, ať už jsou to dýně, kořenová zelenina, švestky, jablka, hrušky a další dobroty. Rostou i houby, takže v kuchyni je stále práce dost, na nudu a splín nezbyvá čas. Někteří z nás vydlabali a vyřezali dýni a uvnitř zapálili svíčku, je to takové nevinné strašení, ale zábavné. Než byla sklizena kukuřice, tak na některých místech v republice byla vytvořena bludiště v kukuřičném poli, určitě to byla velká zábava pro děti i dospělé. V této době padají kaštiny, žaludy i bukvice, a tak děti mohly posbírat tyto plody pro zvěř která žije v lese. Členové MS Hubert by to jistě ocenili. Nebo malí šikulkové si mohli vyrábět postavičky a zvířátka. Velká zábava pro děti je také pouštění draků, bylo by škoda nevyužít podzimní čas k této zábavě. Pamatuji si, že jsme jako děti rády skákaly do hromad listí, které byly shrabány pod kaštiny na návsi. Dospělí z nás asi radost neměli, ale byla to zábava, která patřila k podzimním radovánkám. Součástí podzimních večerů je příjemné posezení u plápolající svíčky s vůní skořice a jablíček. Ale i burčák a svažené víno nám zlepší náladu a zahřeje nás. Můžeme něco udělat i pro své zdraví a vyjít si na kratší či delší procházku do přírody. S příchodem podzimu nám nastává hodně práce se spadaným listím, se zahrádkou, začínáme si připravovat zimní oblečení a uklízíme letní věci. V obci máme spoustu zeleně, a tak úklid spadaného listí je nekonečný. Dokud počasí dovolí udržují zaměstnanci travní porosty, ošetřují keře a stromy. Nyní se bude péče vztahovat i na techniku, kterou obec pořídila na údržbu zeleně.

V tomto období začínáme také vymýšlet dárky pod stromeček našim nejbližším.

Dárky, které potěší, zabaví, ale i usnadní práci v kuchyni, dílně a podobně. Ale určitě si nejvíce lámeme hlavu, čím obdarujeme naše nejmenší, to je vždy největší oříšek.

Doufám, že se z těchto stránek dozvíte, co Vás nejvíce zajímá. Náš zájem je, aby se k Vám dostaly informace o dění v obci, práci zastupitelů a částečně náplň práce zaměstnanců obce.

Vážení a milí spoluobčané, přeji Vám hodně zdraví, tvůrčí nápady a všem pěkný podzim, je to velký kouzelník, pouze on dokáže vybarvit listí stromů a měnit barvy v krajině, tak si tento čas pěkně prožijte, Alena Exnerová.

Informace ze zastupitelstva

Koeficient pro rok 2022

Na zasedání OZ bylo schváleno snížení koeficientu pro daně z nemovitostí na rok 2022. Takže pro území obce Soutice byl stanoven koeficient ve výši 3,5 a pro chatové osady Borka a Rafanda koeficient 2,5. Přehodnotili jsme vyplácení části odvedených daní, nebudeme vyplácet majitelům nemovitostí stejnou částku tj.:1500,-Kč. Dospěli jsme k názoru, že s každým majitelem nemovitosti, trvale žijícím v katastrálním území Soutice bude uzavřena „Smlouva o údržbě domu a jeho okolí“. Ze zaplacené daně z nemovitosti budeme po podpisu smlouvy a doložení dokladu o zaplacení daně z nemovitosti proplácet 50 % trvale žijícímu majiteli nemovitosti. Ostatní řešení by bylo nespravedlivé a poškodili bychom tak některé vlastníky nemovitostí, a to nebyl nikdy náš záměr.

Veřejnoprávní smlouva o přestupcích

Členové OZ odsouhlasili uzavření nové veřejnoprávní Smlouvy za výkon působnosti projednání přestupků s městem Vlašim, kde za každé oznámení Policií ČR o přestupku spáchaným na území obce Soutice, třeba i osobou, která zde nemá trvalé bydliště, zaplatíme příspěvek městu Vlašim ve výši 4000,-Kč za projednání přestupkovou komisí.

Dmychadla na ČOV

Členové OZ řešili výměnu dmychadel na čistírně odpadních vod v Souticích, kdy poslední oprava jednoho dmychadla stála 30 tisíc Kč. Je potřeba tuto výměnu zrealizovat, protože dmychadla jsou ještě původní. Osazena byla na ČOV v roce 1994. Ale jak sami vidíte zaměstnanci pečovali vzorně o technologii na čistírně odpadních vod, když nám tak dlouho sloužila.

Prodejna smíšeného zboží Soutice

Členové zastupitelstva byli seznámeni s postupem prací na prodejně. Před dokončením prací se objevila obrovská vlhkost zdiva. Mokré mapy byly téměř všude, zdi a podlahy. Z tohoto důvodu být udělán průzkum zdiva, díky teplému počasí jsme mohli větrat. Nově vytvořené průduchy při rekonstrukci nezvládaly odvlhčení prostor. Dohledali jsme a odpojili všechno vodovodní potrubí, které bylo ve zdech. Každý nový nájemce potřeboval vést vodu jinou cestou a došlo k tomu, že v některých místech voda z netěsného potrubí vytékala přímo do zdi. V současné době je nové vodovodní potrubí zakreslené a nemůže se stát, že by bylo neodborným zásahem poškozeno. Mohli jsme udělat pouze fasádu a ostatní nechat být. Ale bylo by to v pořádku? Udělat budovu hezkou zvenku a uvnitř nechat plíseň, kde má vzniknout obchod, to přece není možné. Budova nikdy neměla základy odizolovány od vrchní stavby, a tak bylo potřeba věnovat se budově jako celku. V prostorách, kde vzniká obchod byla po částečném vyschnutí položena pěkná dlažba. Jsme přesvědčeni, že tato rekonstrukce byla opravdu nutná, a že se povedla se sami přesvědčíte. Zaměstnanci obce rozmístili vybavení. Zbývá ještě osadit světla, vnitřní parapety a vnitřní dveře, zaplnit obchod zbožím a v neposlední řadě šikovného nájemce a můžeme Vás všechny přivítat v nových prostorách vesnické prodejny. Doufáme, že se Vám zde bude dobře nakupovat.

Tento obecní dům postavený v roce 1901 si zasloužil obnovu, vždyť v letošním roce je to 120 let od položení základního kamene. Tak přejeme, ať Soutickou náves zdobí „budova bývalé školy“ s číslem popisným 16 minimálně dalších 120 let!

Zveřejňujeme písemné vyjádření autorizovaného inženýra Josefa Ždycha.

Obec Soutice
Soutice 104
257 71 Soutice

V Plzni dne 17.9.2021

Věc: **Prodejna smíšeného zboží, Soutice**

Na základě vlhkostního průzkumu stavu konstrukcí podlah a svislých stěn, především nosných, projektant konstatuje, že stěrková několikavrstvá podlaha vykazuje technologické nedostatky způsobené vysokou zbytkovou vlhkostí.

Průzkumem bylo bohužel potvrzeno, že původní vnitřní rozvod vody v prostoru bývalé restaurace byl z důvodu promrzání objektu v zimních měsících významně narušen destrukcí ve spojích. Tuto vadu nebylo možno detekovat z toho důvodu, že rozvody byly uloženy v podlahové konstrukci. Vnější projevy se objevily v průběhu stavebních prací ve sklepních prostorech průsakem na stropě klenby, resp. v kápích klenby. Ty byly přisuzovány nejdříve kondenzaci vlhkosti ze zavodnělého suterénu. Následně se ukázalo, že závada je v podlaze 1.NP a celý vodovodní systém byl definitivně odstaven a přepojen na nový vodovodní rozvod.

Stalo se tak bohužel v okamžiku, kdy vlhkost vodorovné i svislé konstrukce byla extrémně vysoká a na tyto konstrukce již byly aplikovány jak omítky, tak především několikavrstvé stěrky podlah včetně nátěrů. Ve vlhkém prostředí tak nebylo možno, aby došlo k technologickému vyvržení a následně k požadované a předpokládané kvalitě a pevnosti. Vnější projevem stěrek tedy byla nevyzrálost a nízká otěruvzdornost. Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto, že vzhledem k dlouhé technologické době vyschnutí, bude efektivnější doplnit provedené podlahy položením dlažby, která bude realizována na náklady zhotovitele.

S pozdravem


.....
Ing. Josef Ždych, ČKAIT 0200658
autorizovaný inženýr pro pozemní stavby

Čerpací stanice

V části Kalná byly vykáceny smrky u obecní komunikace, které byly nebezpečné projíždějícímu zásobování ČS SHELL. Rovněž kořeny stromů začaly pomalu zvedat povrch místní komunikace. Každý by si měl nejdříve rozmyslet, co bude sázet za zeleň a hlavně kde? Na obecním pozemku je zakázáno vysazovat jakoukoli zeleň, neboť zde vedou inženýrské sítě – vodovod, kanalizace, plyn, anebo přerostlé stromy brání dobré viditelnosti a poškozují zrcátka, ale i lak automobilů. Kácení provedla firma pana Sedláčka z Vlašimi.

Sloup VO u čp.99

Byli jsme donuceni stářím a špatným stavem dřevěného sloupu u čp.99 provést jeho likvidaci. Hrozil zde pád na přilehlou nemovitost. Sloup byl vyměněn za betonový a již nebude obava z jeho pádu. Nechali jsme vytyčit všechny sítě a pánové Olišar, Doležal a Vender dokázali, že jsou profíci a výměna sloupu byla bez problémů během chvíle hotová.

Oprava a údržba soch

Socha svatého Jana Nepomuckého, sousoší svaté Anny a Panny Marie a pomník Padlým z I. světové války byly vyčištěny a opatřeny udržovacím nátěrem. Vše provedl pan Vnuk v bezvadné kvalitě, což můžete sami vidět na vlastní oči, pokud si vyjdete na podzimní procházku. Na Podolí jsme potřebovali k tomuto zákroku plošinu, a tak pan Vender si udělal čas, přijel s plošinou a mohla být bezpečně očištěna a natřena pískovcová socha svatého Jana Nepomuckého, která je umístěna na torzu bývalého mostu. Na podstavci sochy byly obnoveny nápisy. Máme radost z provedené obnovy soch, svítí novotou a nebude obava z jejich dalšího poškození.

Řešení hluku na D1

Zastupitelé byli informováni o podání podnětu k prověření hluku na D1 v obci Soutice a Černýši na Krajskou hygienu do Benešova a do Prahy. Nyní už připravuje Krajská hygienická stanice v Benešově měření, které bude umístěno v rodinném domě v Černýši. Takže věříme, že naměřené hodnoty pomohou konečně rozhýbat Ředitelství silnic a dálnic, Ministerstvo dopravy a další instituce, které by měly dbát nejen o upravené a sjízdné povrchy vozovek a dálnice, ale především o zdraví lidí, kteří žijí v těsné blízkosti těchto komunikací, a především u D1.

Inženýrské sítě u Veteránu

Zástavba v naší obci se neustále rozšiřuje, což je pro vesnici určitě dobrá vizitka. V části u Veteránu byla dne 23.9. provedena kolaudace vodovodního a kanalizačního řadu a přípojek k novým třem domům. Obec Soutice tím převezme do své správy nové úseky této infrastruktury, jako vlastník a provozovatel vodovodu a kanalizace. O stavební pozemky v naší obci je velký zájem, ale obec bohužel nemá stavební pozemky. Je velká škoda, že naši předchůdci nedali zapsat geometrický plán, který nechali vyhotovit na pozemky nad seníkem. Tyto pozemky byly v restituci navraceny majiteli zámku a dnes jsou využívány jako orná půda.

Dotace z MMR ČR

Potěšující zprávou je, že jsme obdrželi od Ministerstva pro místní rozvoj dotaci ve výši 396 794,- Kč na oddechovou a hrací zónu u č.p.16. Je to první krok k tomu, abychom proměnili prostory bývalé hospůdky a jejího okolí. Přízemí budovy č.p.16 bude využíváno především pro spolkovou činnost. Věřím, že se členové některého soutického spolku ujmou prostor vytvořených pro setkávání, a tak se všichni, kterým schází necelá - celá parta, dočkají kýženého zlatavého moku ve společnosti svých přátel, kamarádů a ostatních občanů. Tak to funguje i v ostatních obcích, že se především starají členové spolků. Já Vám věřím, že uděláte vše proto, aby opět fungoval veselý, společenský život v obci.

Projektová dokumentace - „Okružní křižovatka Soutice“,

Byla projednána a odsouhlasena nabídka na vypracování projektové dokumentace pro provádění stavby – „Chodník, osvětlený přechod pro chodce v části Rafanda“, jako součást projektu „Okružní křižovatka Soutice“, který bude realizován, dle posledních informací v letech 2022 a 2023. Obec Soutice si bude muset ze svého rozpočtu hradit chodník, ale i osvětlený přechod pro chodce.

Oprava kanalizačních vpustí na území obce

Na celém území obce byly opraveny kanalizační vpusti, které byly těžkou technikou vylámany. Firma „Poklop systém Hradec“ velice rychle vše opravila a bude se starat o tyto poklopy následně dalších pět let. V některých místech bylo potřeba udělat nové asfaltové povrchy okolo vpustí. Důležité je, že vylomené poklopy jsou opraveny a nedostává se do nich dešťová voda, která končí na ČOV a ničí bakterie.

Kolaudace ATS v Hulicích

Dokončili jsme výměnu původního vybavení části čerpací stanice pro Soutice v ČS Hulice. Firma ERMEX ENGINEERING Praha se tohoto úkolu zhostila na výbornou. Ani odstávka pitné vody se nás všech nijak nedotkla. Nová ATS byla osazena a s ní potrubí a vše co k řádnému provozu čerpací stanice patří. Stavba byla zkolaudována, výměna stála jeden milion Kč. Nyní by neměl být žádný problém s dodávkou pitné vody do našich domácností. Nová technologie zabránila i úkapům vody do prostoru ČS, a tak slib, který jsme dali představitelům obce Hulice jsme splnili. Po dobu minimálně 10 let, by měla ATS fungovat bez potíží a větších oprav. Revizi tlakové nádoby jsme zajistili, tak jak bylo dohodnuto s prováděcí firmou do 14 dnů od předání. Nyní jsou prováděny kontroly zařízení zaměstnancem obce.

Prodej traktoru ZETOR 8011

Zastupitelstvo obce rozhodlo o prodeji nevyužívaného traktoru ZETOR 8011. Cena byla stanovena na základě znaleckého posudku. Prodej byl uskutečněn za 95 tisíc Kč. Tato technika nám dlouhá léta sloužila velice dobře, v roce 2004 byla provedena generální oprava motoru. Kupující byl sám překvapen, že traktor i když dlouhou dobu stál pod kolnou po roztažení motor nastartoval. Traktor Zetor 8011 jsme pořídili 23.05.1996 za 59 tisíc Kč. Loučili jsme se s těžkým srdcem, ale zase nás těší, že jinde bude ještě plně využit.



Krádež řetězů pokračuje

Řetězy, tentokrát z umělé hmoty, které jsme nechali vyměnit za odcizené kovové mezi sloupky naproti obalovně COLAS opět někdo odcizil ze čtyř polí. To je nějaký vtip, anebo řetězy někdo opravdu tolik potřebuje?



Přetěžování čistírny odpadních vod dešťovou vodou

Nešvarem na našem území obce je vypouštění dešťových vod do kanalizační sítě a tím dochází k přetěžování čistírny odpadních vod v Souticích a Hulicích a obce to stojí nemalé finanční prostředky. Vlastně čistíme dešťovou vodu, běží čerpadla, dmychadla, ředí se nám kaly a tím dochází k likvidaci bakterií. Musíme odvážet nadměrné množství vody a samozřejmě za to platit. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli, že použijeme kontrolu kanalizačních řadů kouřovou metodou. Dešťové vody do kanalizace nepatří, patří do oddělené dešťové kanalizace. Na obci je dokument - schválený „Kanalizační řád“, který určuje, co do kanalizace patří a co nepatří. Vysvětluje také, že kanalizace může být oddílná nebo jednotná. Do oddílné splaškové kanalizace je vypouštění srážkových vod zakázáno, taková kanalizace je určena jen pro vody splaškové a takovou máme v obci Soutice a má ji také obec Hulice. Z obce Hulice jsme neustále upozorňováni na tento negativní jev a hrozí naší obci postihy. Je samozřejmé, že by se náklady spojené s touto záležitostí promítly do ceny za m³ stočného a navíc v Kalné bychom byli nuceni účtovat odpadní vody za plnou cenu, kterou nám účtuje obec Hulice. Nemohli bychom již nadále poskytovat dotaci pro jednotlivé nemovitosti, tak jak je tomu nyní.

Kouřovou metodou lze provést kontrolu správnosti napojení dešťových vod bez účasti majitele nemovitosti, aniž by docházelo k poškození či zásahu do jeho majetku. Tato metoda je založena na stopování zdravotně nezávadné umělé mlhy vháněné do oddílné splaškové kanalizace. Mlha je produkována výrobníkem mlhy a pomocí výkonného ventilátoru je vháněna vstupní šachtou do stoky splaškové kanalizace a do kanalizačních přípojek připojených nemovitostí. Pokud je do kanalizační přípojky na splaškové kanalizaci nesprávně napojeno i srážkové odvodnění z nemovitosti, objeví se mlha v okapech či dvorních vpustích. Tyto jevy jsou v průběhu zkoušky vyhodnocovány a dokumentovány technickými pracovníky na místě a slouží jako podklady pro pozdější jednání s majiteli objektů, kteří jsou vyzýváni k nápravě závadného stavu. Pokud je neodstraní, za závady v odkanalizování hrozí vlastníkům objektů i finanční postih do výše 100 000 Kč.

Informace pro poplatníky daně z nemovitých věcí týkající se uplatnění osvobození podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona o dani z nemovitých věcí na zdaňovací období roku 2022

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. k) zákona o dani z nemovitých věcí ve znění účinném od 1. 1. 2020, které vzhledem k přechodnému období lze v plné šíři uplatnit na zdaňovací období roku 2022:

Od daně z pozemků jsou osvobozeny **pozemky v rozsahu, v jakém se na nich nachází**

- 1. ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně,**
- 2. krajinný prvek skupina dřevin, stromořadí, travnatá údolnice, mez, příkop nebo mokřad, pokud je tento prvek evidován v evidenci ekologicky významných prvků podle zákona upravujícího zemědělství, nebo**
- 3. příkop, mokřad, močál, bažina, skalní útvar, rokle nebo strž, pokud jde o pozemky ostatních ploch mimo zastavěné území obce, které nejsou užívány k podnikání**

V případě pozemků ochranného pásma vodního zdroje I. stupně nedochází k žádným změnám. **Poplatníkům tedy nevznikla ve vztahu ke změně zákona povinnost podat daňové přiznání k dani z nemovitých věcí.**

Základní podmínkou pro uplatnění nároku na osvobození podle § 4 odst. 1 písm. k) bodu 2 zákona o dani z nemovitých věcí v daňovém přiznání je zápis **krajinných prvků (skupina dřevin, stromořadí, travnatá údolnice, mez, příkop nebo mokřad)** [který nejprve musí vymezit Agentura ochrany přírody a krajiny] **do evidence ekologicky významných prvků v evidenci LPIS, a to v rozsahu, v jakém se na pozemku nacházejí k 1. lednu roku, na který je daň stanovována.**

Změny v evidenci ekologicky významných prvků v evidenci LPIS provádí Státní zemědělský intervenční fond (dále jen „SZIF“). Bližší informace k podání podnětu lze nalézt na adrese:

https://www.szif.cz/cs/lpis-evidence_ekologicky_vyznamnych_prvku

Osvobození pozemků v rozsahu, v jakém se na nich nachází příkop, mokřad, močál, bažina, skalní útvar, rokle nebo strž, pokud jde o pozemky ostatních ploch mimo zastavěné území obce, které nejsou užívány k podnikání.

Aby mohl být pozemek v rozsahu výměry výše uvedeného prvku osvobozen podle výše uvedeného osvobození, musí být evidován v katastru nemovitostí s druhem pozemku ostatní plocha a zároveň se musí nacházet mimo zastavěné území obce a nesmí být užíván k podnikání. Nezabírá-li výše uvedený prvek celou výměru parcely, osvobození se přizná pouze ve výměře výše uvedeného prvku

Dění v obci

OSOBNOSTI, které navštívili naši obec v letech 1992 - 2019

Libuše Benešová, česká politička, v letech 1998-2000 předsedkyně Senátu ČR

Petr Bendl, hejtman Středočeského kraje v letech 2000-2008

Karel Šebek, starosta města Neveklov na Benešovsku, poslanec, senátor

Jeho eminence ThLic. Dominik Kardinál Duka, O.P., kardinál-kněz

Monsignore, emeritní pomocný biskup pražský a salesián Karel Herbst

Administrátor-farář ThLic. Jarosław Scieraszewski

Farář P.MgA.Mgr. Jaroslav Konečný

Kaplan ThMgr.P. Jerzy Cymanowski MIC

Zpěváci, herci, moderátoři:

Yveta Simonová

Josef Zíma

Luděk a Adriana Sobotovi

Pavčina Filipovská

Stanislav Hložek

Magda Malá se svými dcerami

Magdalenkou a Terezkou

Heidi Janků s Ivo Pavlíkem

Miluška Voborníková

Richard Tesařík

Jiří Helekal s dcerou Kateřinou

Bohuš Matuš

Jiří Štědroň

Jiří Škvára

Jakub Smolík

Jan Vodňanský

Kamil Emanuel Gott

Davide Mattioli

František Čermák

Karel Bláha

Bára Jánová

Bea Albrecht

Pavel Skalický s manželkou Evou

Robert N

Lenka Kůrková

Madalena Joao

Elvis Presley-(Milan Hroch)

Jaroslav Suchánek

Zdeněk Srstka

Jožka Zeman

Václav Stach

Hudební skupiny:

-Schovanky

-Diogenes

-Exploze

-Triton

-Duo Regent

-Scarabeus

-Country Laidis

-Cimbálová muzika Radhošť

Taneční skupiny:

-Mažoretky z Vlašimi

-Simply Dance Zruč nad Sázavou

-Tanečnice Gája se svým doprovodem

-Břišní tanečnice ze Zruče nad Sázavou

-Keltské tance ze Zruče nad Sázavou

-Tanečnice Flamenca z Prahy

Pěvecký sbor:

-Diphtheria Vlašim

Malíř:

-Stanislav Příhoda z Vlašimi

Jsme velice pyšní na to, že jsme v naší malé obci mohli mezi sebou přivítat tyto slavné umělce a zajímavé osobnosti, které se pohybovali ve společenském, ale i polickém životě. Vždy jsme si zábavu užili a máme na co vzpomínat, ať už se vystoupení konalo na soutickém hřišti, při oslavě Dne matek, anebo při vánočním koncertu v kostele svatého Jakuba Většího. Každá akce byla zaplacená obcí, mnohdy nám přispěli sponzoři. Kdo přišel na akci měl výdaje pouze s občerstvením. Smyslem každé akce bylo stmelení všech generací, zkrátka všech lidiček, kteří žijí na území obce Soutice. Někdo zájem měl a tak vznikla další přátelství, utužovaly se dobré sousedské vztahy. Kdybychom více drželi pospolu, věřte mi milí občané, že bychom byli šťastnější a veselejší, soused by pomohl sousedovi, pomluvy by byly jen ty dobré, neublížovaly by nikomu, a rádi bychom se spolu setkávali.

Alena Exnerová



Už bohužel nejsou mezi námi

Karel Šebek



se narodil 11. října 1951 v Benešově a s rodiči žil v Neveklově. Vystudoval Střední průmyslovou školu elektrotechnickou v Kutné Hoře. S manželkou Jiřinou, která zemřela v roce 2005, vychovali dcery Pavlínu, Zdeňku, Elsu a syna Karla. V roce 1989 spoluzakládal Občanské forum v Neveklově. O dva roky později se stal členem nové strany ODS, které zůstal věrný po celou dobu své politické práce. V místní politice se angažoval až do svého onemocnění. Starostou města Neveklova byl od roku 2000 do roku 2006, kdy se stal senátorem. Boj se zákeřnou nemocí ve čtvrtek 29. ledna 2015 prohrál. Zemřel 29. ledna 2015. Vzpomínáme na jeho krásné přednesy básní, jejichž obsahem se dokázal vcítit a vtáhnout ostatní přítomné do krásné sváteční atmosféry, ať už se jednalo o svěcení soch nebo další příjemná setkání.

Jan Vodňanský



se narodil 19.června 1941 v Praze, zemřel 10.března 2021. Byl spisovatel, herec, písničkář a lidový filosof. Manželkou byla Jitka, rozená Schálnicová. Syn Tomáš je fotograf. Jeho texty jsou plné osobitého absurdního a intelektuálního humoru. Věnoval se také tvorbě pro děti. Jeho známé skladby jsou: Dejte Mi Pastelku, Nakreslím Pejška, Jak Mi Dupou Králíci, Maršálové. byla Jitka, rozená Schálnicová. Syn Tomáš je fotograf. Jeho texty jsou plné osobitého absurdního a intelektuálního humoru. Věnoval se také tvorbě pro děti. Jeho známé skladby jsou: Dejte Mi Pastelku, Nakreslím Pejška, Jak Mi Dupou Králíci, Maršálové. Filmy: Kluci z hor, Kam zmizel ten starý song, Úsměvy.

Ivo Pavlík



se narodil 12. května 1933 v Bílovci, zemřel 12.srpna 2017. Byl český hudební skladatel, klávesista a klarinetista. Byl manželem zpěvačky Heidi Janků a s bývalou manželkou, zpěvačkou Věrou Špinarovou měl syna Adama Pavlíka.

Zdeněk Srstka



se narodil 26.září 1935 v Praze. Zemřel 29.7.2019 a je pochován na Kyjském hřbitově. Byl dvakrát ženatý. Z prvního manželství měl syna Jiřího, který byl v letech 1993–2001 ředitelem Národního divadla. Druhá manželka se jmenuje Alena. Byl český sportovec vzpěrač a zápasník, herec, kaskadér a moderátor. V roce 2010 byl přijat do Síně slávy Českého svazu vzpírání.

**Na začátku Umrlčí cesty od Soutic Vás u křížku přivítá odpočinková sestava.
Trasa zve k procházkám a zamyšlení.**

Byli jste se už na Soutice podívat kukátkem z Umrlčí cesty? Pokud ne, zveme Vás na vycházku se zážitkem, který nejspíše nečekáte. Jak jsme Vás už informovali v minulém čísle Souticovin, na Umrlčí cestu během léta přibýly krásné umělecké prvky čtyř zastavení. Jsou tam i lavičky, kde můžete při pohledu do okolí rozjímat a dýchat čerstvý vzduch. Obec ještě navíc nechala na začátek trasy od Soutic instalovat sestavu lavic se stolem, venkovní stojan na kola, tabuli a odpadkový koš v tradičním designu obecního mobiliáře.

Umrlčí cesta neboli cesta morová je obcí Soutice v roce 2017 znovu obnovena a stromy osázená trasa, podél níž byly v 17. století pohřbívány oběti tří morových ran. Vede současnou krajinou od křížku u dálnice D1 až k druhému křížku u silnice do místní části Kalná. Jak z jednoho konce, tak z toho druhého Vás na ni uvedou informační panely. Text Vám o tomto zvláštním místě poví vše podstatné a odhalí tajemství každého umístěného zastavení.

Realizace projektu přišla na 517 000 Kč, přičemž jsme o polovinu těchto prostředků požádali formou žádosti o dotaci Středočeský kraj. Prvky jednotlivých zastavení vyrobila a nainstalovala vybraná firma DŘEVOARTIKL, spol. s r.o. a v polovině měsíce srpna předala společně s autorským dozorem investora hotové dílo.

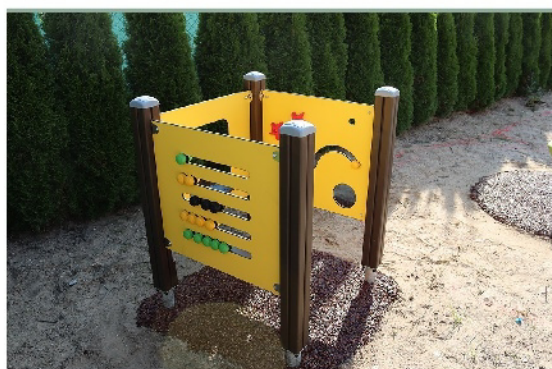


Nová relaxační zóna ve dvoře obecního domu

Několik herních prvků, kvetoucí zeleň, a hlavně lavičky najdete nyní i ve dvoře postupně rekonstruované budovy bývalé školy – obecního domu. Mobiliář je součástí areálu jako relaxační zóna pro návštěvníky služeb, obyvatele nebo turisty. Motýly – zvláště pak babočky paví oko nebo admirálové – lákají vysazené keře (Komule Davidova), a tak během sezóny můžete být svědky nádherné podívané. Posadit se zde mohou dospěláci nebo třeba děti se zmrzlinou. Současně si tu malí návštěvníci mohou trochu pohrát a vyzkoušet hudební prvky zvonkohry nebo varhan.

Na místě původního dětského hřiště byla zbudována tato herní a relaxační zóna s využitím dotace 400 000 Kč z Ministerstva pro místní rozvoj.

Celkové náklady činí 570 000 Kč. Jde o zakomponovanou součást celkové obnovy obecní budovy a okolního areálu.



Zmodernizované víceúčelové hřiště do příští sezóny

Po výstavbě a zajištění herního zázemí pro děti a relaxačních míst pro starší obyvatele se obec pustí do obnovy sportoviště pro mládež a dospělé. Hřiště, které se nachází naproti hasičské zbrojnici, během koronavirové pandemie osiřelo a zpustlo. Na jeho záchranu a podporu místního sportu je nyní nejvyšší čas! Zdejší nadšenci počítají s pořádáním tradičních nohejbalových turnajů i do budoucna. Věříme, že „zapinkat“ nebo „zakopat“ si rádi přijdou také ostatní místní mládežníci. Nabraná kila z uplynulého období půjdou pak rychle dolů.

S návrhem obnovy víceúčelového hřiště pro další vrstvu obyvatelstva přišla paní Alena Svobodová, vedoucí Komise pro kulturní, sociální a občanské záležitosti Zastupitelstva obce Soutice. Zastupitelům se nápad líbil a rozhodli, že jej podpoří. Projektovou dokumentaci potom zhotovila paní Ing. Martina Havlová, Ph.D. Do výkresů zahrnula i úpravy širšího okolí hřiště, tedy včetně zeleného prostoru u stávající Lípy svobody pod č.p. 76. Těšit se můžete na soudobé veřejné sportoviště s hrací plochou 24 x 12 m s monolitickým pryžovým povrchem. Herní plocha bude vymezena oplocením, do kterého budou zabudovány fotbalové branky a basketbalové koše. Součástí areálu bude také dřevěná tribuna, box na sportovní nářadí a lavičkové soupravy. Hřiště je primárně koncipováno pro nohejbal, volejbal, basketbal, fotbal a florbal.

Na protějším travnatém prostranství, kde jako solitér stojí Lípa svobody, se během realizace projektu objeví informační tabule o významu památného stromu. Naše Lípa svobody byla nejspíše vysazena k prvnímu výročí založení Československé republiky v roce 1919. Jde tedy o stoletou dřevinu, o které jen málokdo ví, na jakou událost upomíná.

Celkové náklady na obnovu areálu víceúčelového hřiště činí kolem 2 000 000 Kč. Naštěstí nám pomůže dotace ve výši téměř 1 500 000 Kč z Ministerstva pro místní rozvoj. Budování začne po podpisu smlouvy na zhotovení díla s vybraným dodavatelem. První hráče přivítá hřiště v následující sezóně.



Suť, vytěžená hlína ani bioodpad nepatří na pozemky k tomu neurčené

V různých částech obce na pozemcích v přírodě nebo veřejné infrastruktury se v posledních měsících začaly hromadit vytěžená hlína, suť nebo bioodpad ze soukromých pozemků. Vytěžená hlína a stavební suť patří na skládku. Bioodpad buď do kompostéru, vlastního kompostu nebo do obcí přistaveného kontejneru na bioodpad. Prosíme, nezavázejte obecní cesty, odvodnění komunikací a přírodu těmito odpady. Za toto jednání navíc hrozí pokuty od České inspekce životního prostředí. Pro informaci přikládáme aktuální ceník z EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o.

Ceník za zneškodnění odpadů na skládce EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o. od 1.1.2021

EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o., Lhotská 372, Trhový Štěpánov 257 63

e-mail: ekoso.odpady@tiscali.cz, <http://www.ekoso.cz>

Další podrobnější informace týkající se přepravy odpadů, druhů odebíraných odpadů a podmínek pro jejich přijetí, obdržíte v průběhu provozní doby na skládce Trhový Štěpánov nebo na telefonu **317 851 654 a 317 851 725**

Původce odpadu: obec (systém sběru), občané individuálně (ceny jsou uvedeny v Kč za 1 tunu odpadu)

Druh odpadu	skládkovné	odvody-zákon o odpadech		DPH (15%)	celkem
		poplatek*	rekultivace**		
Zemina nebo kameny	161	---	75	46	271
- použitelné jako technologický materiál	30	800	145	26	1001*
Stavební, demoliční a další odpady	333	---	75	61	469
- použitelné jako technologický materiál (bez objemných částí, čisté)	333	800	75	61	1269*
Stavební a demoliční odpady	333	800	75	61	1269
- nepoužitelné jako technologický materiál					
Stavební odpady s obsahem azbestu	565	500	75	96	1236
Ostatní (O): komunální* ostatní** komunální***	500*	800	145	97	1542**
- které nelze hodnotit na základě vyluhovatelnosti	565**	800	75	96	1536
- s hodnotami vyluhovatelnosti do limitní třídy IIa	500***	500	145	97	1242
Pneumatiky – malé (osobní automobily)	1405	---	75	222	1702
Pneumatiky – velké (nákladní automobily, traktory)	1955	---	75	305	2335

Původce odpadu: podnikatelské a právnické subjekty (ceny jsou uvedeny v Kč za 1 tunu odpadu)

Druh odpadu	skládkovné	odvody-zákon o odpadech		DPH (21%)	celkem
		poplatek*	rekultivace**		
Zemina nebo kameny	213	---	75	60	348
- použitelné jako technologický materiál	89	800	75	34	998*
Stavební, demoliční a další odpady	460	---	75	112	647
- použitelné jako technologický materiál (bez objemných částí, čisté)	460	800	75	112	1447*
Stavební a demoliční odpady	460	800	75	112	1447
- nepoužitelné jako technologický materiál					
Stavební odpady s obsahem azbestu	870	500	75	198	1643
Ostatní (O): komunální* ostatní**	805*	800	145	200	1950
- které nelze hodnotit na základě vyluhovatelnosti	870**	800	75	198	1943
- s hodnotami vyluhovatelnosti do limitní třídy IIa					
Pneumatiky – malé (osobní automobily)	1405	---	75	311	1791
Pneumatiky – velké (nákladní automobily, traktory)	1955	---	75	426	2456

* **poplatek za uložení odpadů** dle §104 Zák.č.541/2020 Sb., který činí u využitelných odpadů 800 Kč za uložení jedné tuny odpadu (kromě odpadů použitelných jako technologický materiál). **K této položce není účtováno DPH.**

** **rekultivační rezerva** dle §42 Zák.č.541/2020 Sb., která činí u odpadů komunálních 145 Kč a odpadů ostatních 75 Kč za uložení jedné tuny odpadu.

*** **výjimka** dle §157 Zák.č.541/2020 Sb. uplatněná obcí v souladu s přílohou č.12 Zák. č.541/2020.

* **Vyšší cena** je účtována v případě, že je vyčerpán limit maximálního množství materiálu pro technické zabezpečení skládky.

** **Cena** platí i pro původce, kteří zneškodňují odpady podněnou odpadů komunálního, prostřednictvím sběrného systému obce.

PROVOZNÍ DOBA SKLÁDKY: pondělí, úterý, čtvrtek 7.30 - 15.30
středa 7.30 - 16.00
pátek 7.30 - 15.00
sobota 7.30 - 12.00 (jen pro občany)

Odpad není přijímán v průběhu provozní doby od **11.00 do 11.30 (polední přestávka)**.

Zákazníci mohou využít našich služeb v průběhu celé provozní doby, nejpozději však **čtvrt hodiny** před začátkem polední přestávky a **čtvrt hodiny** před koncem provozní doby. Později již nebudou odbaveni.

Společnost EKOSO zajišťuje pronájem kontejnerů a odvoz odpadů (objemný, stavební, bioodpad, azbest).

Odpady dodávané ke zneškodnění uložení na skládku nesmí obsahovat **biologicky rozložitelné odpady** a odpady **nebezpečné**. Tyto složky musí být důsledně vytříděny a dodány **ODDĚLENÉ** !

SNĚMOVNA SCHVÁLILA NOVÝ TYP OBČANSKÝCH PRŮKAZU S BIOMETRICKÝMI ÚDAJI

Od 2. srpna 2021 se začal vydávat nový typ občanského průkazu, který bude obsahovat vysoce zabezpečený bezkontaktní čip, na kterém budou uloženy biometrické údaje. Ztíží se možnost občanky padělat a zneužívat. Návrh schválila Sněmovna 2. června 2021 ve třetím čtení. Nový zákon o občanských průkazech a související změnový zákon stanovuje, že občanské průkazy budou obsahovat biometrické údaje, konkrétně zobrazení obličeje držitele průkazu a dva otisky prstů.

„SCHVÁLENÍ NOVÉHO TYPU OBČANKY JE DOBROU ZPRÁVOU PRO VŠECHNY. PRŮKAZ TOTOŽNOSTI TEĎ BUDE ZABEZPEČENĚJŠÍ A BUDEME S NÍM MOCI STÁLE CESTOVAT BEZ NUTNOSTI MÍT U SEBE PAS.“

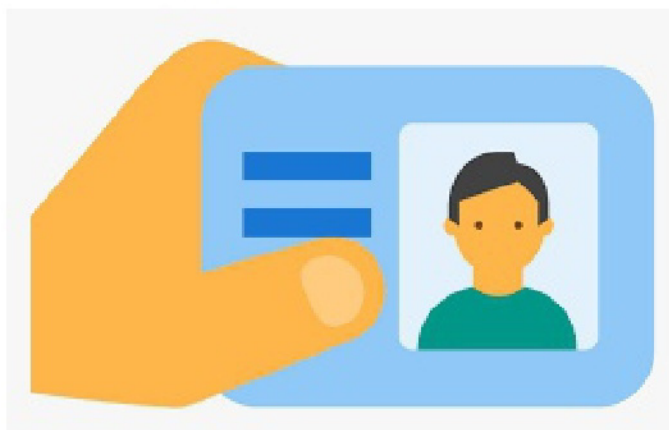
Občanku musí mít každý státní občan ČR starší 15 let, který má trvalý pobyt na našem území a není omezený ve svéprávnosti. Standardní doba jejich platnosti je deset let.

- do občanského průkazu není již možnost zapsat akademický titul
- rodné číslo se zapisuje jen do 31.12.2023
- nový typ občanského průkazu je s biometrickými údaji, snímají se otisky prstů od 12 let věku
- k podání žádosti nelze nikoho zmocnit vzhledem k pořizování biometrických údajů
- občanský průkaz je možno převzít na základě zvláštní plné moci s úředně ověřeným podpisem
 - při převzetí zmocněncem se neaktivuje čip, to lze opět jen osobně
- pokud bude hlásit ztrátu, poškození, odcizení, zneužití jiná osoba – je nutné opět doložit zvláštní plnou moc s úředně ověřeným podpisem
- nelze využít fotografii od fotografa ani fotografii ze systému
- podanou žádost o občanský průkaz již nelze vzít zpět
- u nově zhotovených občanských průkazů se musí kontrolovat funkčnost nosiče dat – stejně jako to platí u cestovních pasů
- lze dostat vyrozumění o možnosti převzít hotový občanský průkaz
- lze si ponechat znehodnocený "starý" občanský průkaz – stačí požádat při vyřizování nového
- mění se lhůty platnosti občanských průkazů – nová lhůta platí pro případ, je-li vydán osobě, která dosáhla věku 12 let, u níž je dočasně fyzicky nemožné pořídit otisky prstů - platnost je 1 rok ode dne vydání
- nově skončí platnost uplynutím 45 dnů ode dne změny trvalého pobytu, jména, příjmení, rodného čísla, pohlaví, rodinného stavu (pokud byl jako volitelný údaj zapsán)
- rohy občanského průkazu se stíhají, avšak nevydává se potvrzení o změně údajů, pouze potvrzení o změně místa trvalého pobytu
- nově se již nevydává potvrzení o občanském průkazu při ztrátě, zadržení apod.
- Policie ČR povinnost přijmout od občana ohlášení o ztrátě občanského průkazu a ten zablokovat
- dočasný občanský průkaz se nově vydává pouze na 2 měsíce a musí o něj být požádáno do 2 měsíců ode dne nabytí státního občanství ČR – lhůta pro vydání je 5 pracovních dnů
- již se nebudou vydávat občanské průkazy k výkonu volebního práva s platností 1 měsíce
- nově se nevyžaduje souhlas zákonného zástupce v případě, že žádá poručník, pěstoun, opatrovník apod.

Ke změnám došlo i u některých správních poplatků:

Vydání nového občanského průkazu ve standardní lhůtě mladšímu 15 let	100 Kč
Vydání nového občanského průkazu ve standardní lhůtě staršímu 15 let bez trvalého pobytu v ČR	200 Kč
Vydání nového občanského průkazu za průkaz poškozený, zničený, ztracený, odcizený, obsahující neoprávněně provedené zápisy nebo zneplatněný z důvodu nebezpečí zneužití dat v identifikačním certifikátu v kontaktním elektronickém čipu	200 Kč
Vydání z jiného osobního důvodu v době delší než půl roku před uplynutím platnosti občanského průkazu	200 Kč
Vydání dočasného průkazu bez strojově čitelných údajů s dobou platnosti 2 měsíce (do 2 měsíců ode dne nabytí státního občanství ČR)	200 Kč

U cestovních dokladů (pasů) platí stejně jako u občanských průkazů, že nově se nevyžaduje souhlas zákonného zástupce v případě, že žádá poručník, pěstoun, opatrovník apod.



Vážení spoluobčané,

kdo z Vás ještě neprodělal očkování, tak v případě zájmu máte možnost se přihlásit na obecním úřadu v Souticích. **Pokud bude zájem 6 - 10 osob, přijede očkovací tým k nám do Soutic.** Můžete se nahlásit osobně na OÚ nebo telefonicky: **602865093, 603523506, 774740894.** Je to jen možnost, nikoli povinnost, k ničemu Vás nenutíme, tuto službu nám nabídl Krajský úřad Středočeského kraje. Děkuje za pochopení, Alena Exnerová.

Okénko do místní historie

Okres Vlašimský.

Nástin historicko-archeologický.

sepsal P. Ant. Norb. Vlasák,
farář na Hrádku.

v Praze 1874

Nakladatel Fr. A. Urbánek, kněhkupec.
(reprint nákladem Města Vlašim 2011)

SOUTICE

V Souticích stávaly ode dávna dvě tvrze rytířské, hořejší totiž nedaleko kostela a dolní blíže nynějšího zámku, které sloužily za sídla rytířům „ze Soutic“ zvaným. Rod ten užívaly za znak orlího křídla a žluté nohy v poli červeném. Řečení rytíři založili někdy v 13. století zdejší kostel, který se roku 1350 mezi farními v obvodu děkanátu Štěpánovského uvodí, roku 1384 s povinností 18 grošů desátku. Souvěké listiny jmenují k rokům 1385, 1390, 1395 Viléma ze Soutic „z tvrze hořejší“; roku 1415 Matěje a Viléma ze Soutic, kteří přivěsili pečeti k stížnému listu ke sboru Kostnickému. Rod tento opustiv záhy své sídlo původní, usadil, se na tvrzích okolních; tak seděli již roku 1390 Hroch ze Soutic na Čábelicích, bratr jeho Zdeněk ze Soutic na Janovičkách, Jodok ze Soutic na hradě Borovsku. Hroch a Zdeněk bratří ze Soutic byli předky dvou větví svého rodu dle nových sídel svých pojmenovaných, totiž Čábelických ze Soutic a Janovských ze Soutic, které větve obě v minulém století, ona v stavu hraběcím, tato v stavu svobodných pánů po meči vymřely. Soutice se dostaly v držení rodů cizích.

„Roku 1542 dali vepsati v obnovené desky zemské Zdeněk a Jetřich bratří Lukavečtí z Lukavce sice nezletilí, majíce leta od soudu vyplněná, dědictví své v Souticích dvě tvrze pusté, dvůr poplužný s poplužím a podací kostelní tudíž, vesnice Kalnou, Radonice, Přestavky, Malovice vsi pusté, jakž toho dědictví jejich otec Jetřich Lukavecký z Lukavce, a po něm oni v držení byli a jsou.“ Zdeněk Lukavecký zemřel před rokem 1581 zůstaviv syny Jetřicha, Jana, Adama, Petra, Václava, Jindřicha, Matěje a Jiřího, kteří všichni roku 1581 nezletilí byli. Z těch držel nejprve Soutice nejstarší Jetřich Lukavecký z Lukavce, který později na Klucích roku 1600 zemřel; po něm Jan mladší Lukavecký. Naposledy seděl Matěj Lukavecký z Lukavce na Souticích, který statek Soutický roku 1622 rytíři Janovi Obyteckému z Obytec a manželce jeho Anně rozené z Kalenice prodal. Obytecký byl císařského panství Poděbradského a města Nymburka hejtmanem a zemřel roku 1636; jeho manželka Johanna Anna Obytecká z Kalenice přečkala jej o 30 let, zemřevši v Janovičkách teprve 17. března 1666. Mladší syn Janův, Jan Jindřich, vstoupil do tovaryšstva Ježíšova; starší Litmír Viduna Obytecký z Obytec (narozený 1612) zdědil Soutice, koupil roku 1644 Horku, r. 1658 Petrovice, Zhoř a Janovičky. Byl císařským radou, soudcem zemským a hejtmanem kraje Čáslavského, společně s manželkou, Helenou Markétou, rozenou Bechyňkou z Lažan, daroval roku 1659 kostelu Soutickému nový zvon, zemřel 17. června 1671.

Jeho starší syn Jan Václav Ferdinand dostal Janovičky, Petrovice a Zhoř, mladší Antonín Josef Soutice a Horku. Antonín Josef Obytecký z Obytec na Souticích byl císař. soudní dvorního a komorního radou, dosáhl 21. května 1683 povýšení do stavu panského rodu starožitných; dostav s manželkou Marií Františkou Evou, rozenou Špulířkou z Jiter statek Tučapy, prodal roku 1694 Soutice Ferdinandovi Antonínovi svobodnému pánu Mladotovi ze Solopisk na Ostředku; týž zemřel na Souticích dne 13. října 1726 stár 75 let. Jeho jediný syn František Michal vstoupil do řehole jezuitské, načež statky Ostředek a Soutice 1738 od řádu postoupeny jsou jeho matce, třetí manželce otcově, Zuzaně Adelheidě, rozené Golčovně a sestřím Marii Anně a Zuzaně Ludmile. Marie Anna provdaná za Josefa Alexandra Přichovského z Přichovic, dostala Soutice; Zuzana Ludmila Ostředek. Tato pojala za manžela dne 1. července 1736 v kostele Soutickém s povolením papežským svého bratrance Jana Viléma svobodného pána Mladotu ze Solopisk, hejtmana kraje Kouřimského; po jeho smrti (31. května 1742) Josefa Františka Puteani. Manželé tito odprodavše Ostředek (1752) jezuitské koleji v novém městě Pražském koupili v krydu upadlý statek Soutický. Josef Fr. z Puteani zemřel v Praze dne 2. února 1766 v 56. roku svého věku a byl v kryptě kostela Soutického pochován. Zůstává vdova a druhá manželka Anna Renata, rozená Zárubka z Hustiřan, zemřela 1770. Jeho syn z prvního manželství a dědic Josef František Anton baron Puteani (narozený na zámku Ostředeckém 16. února 1749) držel statek Soutický až do smrti dne 16. dubna 1836; dosáhl 89 let věku svého a pohřben jest na novém hřbitově Soutickém. Po čas svého více než půlstoletého panování přivedl hospodářství na statku Soutickém k takovému zvelebení, že všem okolním za vzor sloužilo; úředníci hospodářští, ve škole od něho v Souticích zřízené vycvičení, od jiných velkostatkářů hledáni bývali, jakož i on sám vrchní dozorství nad mnohými rozsáhlými panstvími vedl. Od dědiců jeho koupil roku 1837 Soutice pan Vincenc Zahn. Nynějším držitelem i patronem chrámu jest jeho bratrovec Vincenc Zahn.

Do farní osady Soutické náleží: 1668 kat., 2 evang., 60 israelitů a následující místa:

1. Soutice, nejvýstavnější a nejlidnatější ves okresu, 3 hod. od Vlašimi východně na silnici Vlašimsko-Královické blíž vtoku Želivky do Sázavy v úrodné pláni, k východu k Želivce skloněné, čítá 680 kat., 2 evang., 22 židů v 82 domech, kteří se nejenom hospodářstvím, ale i řemesly živí; jsou zde 2 koláři, 2 zámečníci, 2 puškáři, 2 kožešníci, 2 pokrývači, 3 bednáři, 4 pekaři, 4 řezníci, 4 kováři, 5 kupců, 5 krupařů, 5 pecnářů, 5 tkalců, 5 tesařů, 11 zedníků (tovaryšů), 13 obuvníků, 20 krejčí, 6 hospod, dílem v přifařených vesnicích. Roku 1872 zřízen byl zvláštní spolek živnostenský. Znamenitosti:

a) Farní chrám sv. Jakuba ap. skví se uprostřed dědiny na místě starého sešlého, který roku 1801 stržen byl, s ponecháním starých důkladných zdí základných v presbyteriu, a vedením mistra stavitelského Josefa Limaxe z Louňovic roku 1864 nově vystavený a roku 1865 dne 24. září posvěcený, nákladem 11.921 zl; který zapraven dílem patronem Aloisem Zahnem, dílem osadníky. Loď 10° dlouhá 4 ½ ° široká; presbyterium má 3 ¾ ° délky, 2 ¾ ° šířky; to má křížovou klenbu, dvě okna a jedno okrouhlé v apsidě. Dlážděn jest vápencovými dlaždicemi, pod dlažbou v presbyteriu nalézá se postranná krypta.

Vnitřek chrámu jest velmi čistý, třemi oltáři opatřený a čtrnácti obrazy křížové cesty v Mnichově malovanými, které byl Alois Zahn, kupec z Hamburku, otec patronův zjednal, ozdobený. Rodina Zahnova vůbec velkých zásluh sobě o kostel Soutický získala a v něm i v okolí mnoho památek zbožné mysli zanechala. Tak ať jiných pomlčíme koupeny jsou r. 1866 nové varhany s osmi registříky od Pražského

varhanáře Vocelky, hudební nástroje, 16 nových dle vzoru v katolickém kostele Hamburském zhotovených lavic kostelních, které krásně a důkladně zdělal truhlář Jícha z Horky. Ze starého kostela zachovalo se zvláště v presbyteriu mnoho náhrobních kamenů v podlaze a mramorových desek s erby a nápisy ve zdi zasazených, týkajících se rodů Lukaveckých, Obyteckých, Mladotův a Puteanův.

Věž kostelní vypíná se v průčelí chrámu ve výšce 15 sáhů; plochy zdí vybíhají ku střeše v přímo uhlové, římsami roubené štíty, v nichž ciferníky věžových hodin se nachází, štíty pak končí homolovitými pozlacenými helmicemi. Mezi štíty pne se osmihranná plechem pobitá střecha s pozlacenou bání a křížem. Celé průčelí věže a kostela jest vkusně ozdobeno pěkně tesanými futry trojích dveří a z kamene tesanými římsami nade dveřmi. S věže zaznívají velebné hlasy čtyř zvonů: největší 12 centů těžký má kolem koruny tento nápis: Ke cti a chwale Božj, Panence Maryi a svatemu Yakubu dali přželiti Litmir Widuna Obytecký z Obytec, Alena Obytecká z Lažan I.P. 1659. – Zvon ozdoben obrazy P. Marie a sv. kříže, pod nímž na okraji jest zvonařský znak a kol něho ve věnci nápis: Bajodt Benedikt z Lotrink. Prostřední zvon má latinský nápis s chronogramem nepodařeným, a na okraji: Johann Georg Kühner fudit me Prage. Třetí 6 centů těžký s obrazem sv. Jana Nep. má nápis: Geschenk im Jahre 1818 vom Freiherrn Carl Ferdinand Puteani. Neu übergossen auf Umkosten des Aloys Zahn von Karl Bellman, k.k. Hofglockengiesser in Prag. Umíráček 150 liber těžký s pěkným obrazem sv. Václava byl téhož roku i od téhož mistra za velký zvon ulit.

Proti kostelu uprostřed návsi vznáší se železný litý kříž, který co do umělecké zdařilosti mezi nejvýtečnější díla toho druhu ve vlasti naší náleží. Pochází z chvalně známé slévárny Hořovické. Na třech kamenných stupních spočívá železná tumba 4' 6'' vysoká, v níž kříž 15' vysoký, arabeskami vkusně ozdobený jest upevněn; tělo na něm pnějící jest velikosti nadživotní a celé pozlaceno; na tumbě nalézá se tento český i německý nápis v pozlacených literách:

„Ke cti páně a upamatování pro křesťansko-katolickou obec Soutice věnovala slečna Teresie Zahnova v roku 1853 tento kříž.“

b) Fara na povýšeném stanovišti po západní straně návsi proti kostelu roku 1770 od Marie Anny Přichovské rozené ze Solopisk nově vystavená byla roku 1867 nynějším patronem důkladně opravena. Starý kostel, jehož původ sáhal, soudě dle čistých románských sloupky rozdělených oken v staré věži, do I. polovice XIII. století, byl arcí hned od začátku vlastním farářem obsazený. Roku 1393 činí se zmínka, že farář Soutický byl spolu děkanem (co nyní vikářem) Štěpánovského dekanátu. Za panování v Čechách náboženství utra-kvistického 1420-1624 dosazovali jmenovitě rytíři Lu-kavečtí faráře téhož vyznání ke kostelu Soutickému.

Když ale tento následkem mandátu císařského z roku 1624 faru opustiti nucen byl, zůstala osada z nedostatku katolického duchovenstva i obživy pro něho bez vlastního faráře, osadu spravovali delší čas okolní faráři, misionáři neb kaplani zámečtí, později ustanoveni zvláštní administrátoři a rokem 1720 počala při kostele Soutickém opět pořádná správa duchovní; roku 1750 byla z administratury fara učiněna. Nynějším farářem jest Vojtěch Kouba, jehož zápisků při tomto popisu užito, což s vděčností se připomíná.

c) Školní budova o jednom poschodí byla roku 1816 na půlnoční straně kostela vystavena; dítek školních jest 254 ve dvou třídách. Udržuje se pro ně pečí duchovního k soukromému vzdělání zvláštní školní knihovna obnášející 320 knížek,

4. Dubějovice, bývalý v deskách zemských zapsaný se Souticemi spojený velkostatek. Před husitskými rozbroji (1420) náležely zde dva lány polí (120 jiter) farář Štěpánovskému, byly mu později odňaty, k statku Štěpánovskému připojeny, s nimiž se dostaly k panství Vlašimskému. Dvůr byl rozprodán. Stávala zde veřejná kaple sv. Jana Nep., kteráž následkem Josefinského nařízení 1791 zavřena a veřejně prodána byla. Roku 1872 vystavěli si občané novou kapli sv. Jana Nep.

Jest zde vinopalna, dvě hospody, obyvatelstva se čítá 252 katol., 24 židů v 49 domech.

Z okresu Královického přísluší k faře Soutické vsi Hulice, Risenburk a Nesměřice s 545 duší.

Z fary Kácovské náležejí do okresu Vlašimského:

Střechov, ves, 352 kat., 4 akat., 23 židů v 44 domech, z nichž 11 a mezi těmi dvůr poplužný náleželo k panství Kácovskému; stranou mlýn

Posada na řece Sázavě a druhý Mařanův při ústí potoka Štěpánovského do Sázavy. Škola otevřená rokem 1872-73 navštěvována 60 žáky ze Střechova a Dubovky. Ve Střechově narozen 1. září 1839 český spisovatel Václav Vlček t.č. redaktor „Osvěty“ v Praze.

Soušice, Solšice ves 240 kat. 3 židé v 38 domech, z nichž náleželo 23 k 1. čtvrti svobodníků kraje Čáslavského, ostatek ke Kácovu. – Bývalo zde rytířské sídlo rodu, který se zval „vladykové ze Solšic“; z něho seděl ještě r. 1589 Jakub vladyka ze Solšic v Soušicích (sic!)

Lhota Kácovská, ves 94 kat., 1 akat., v 16 domech, které náležely k 1. čtvrti svobodníků kraje Čáslavského.

Z fary Keblovské přísluší do okresu Vlašimského:

Sedmpány ves, 346 kat., 32 židů v 44 domech. Za zřízení patrimoniálního patřilo 19 domů s pivovárem k 1. čtvrti svobodníků kraje Čáslavského.

Mlejnek ze Sedmpánův přivěsil r. 1415 pečeť k listu zaslanému sboru Kostnickému; roku 1440 byl na sněmě Čáslavském Výšek ze Sedmpánův.

z nichž dítky sobě i rodičům tak pilně čtou, že oběh knížek ročně počtu 980 dosahuje.

d) Zámek skví se na svahu půvabné krajiny k břehům Želivky uprostřed vkusně uspořádaného parku, jest dvoupatrový a čtyřhrannou lucernou opatřený, a obsahuje pohodlná obydlí. Z oken zámeckých otvírá se krásná vyhlídka do utěšeného údolí, jež řeka Želivka protéká. Před zámkem rozkládají se důkladně vystavená hospodářská stavení dvora poplužního, v němž vzorný pořádek panuje. Hospodářství provozuje se totiž vzorně a chová se zde vzácný hovězí dobytek plemene pinzgavského. V lihovaru se průmysl neprovozuje.

Blíže zámku stávala někdy dolejší tvrz Soutická, po níž slabé stopy zbyly. V dolejší části Soutic na takzvaném Podolí jest na řece Želivce, přes níž dlouhý důkladný most vede okrášlený sochou sv. Jana Nep. prací to výtečnou Hergesella, sochaře v Praze, výstavný mlýn o třech složeních s pilou, proti němu pivovár s několika pěknými statky a čistými domy. Na západním konci vesnice hned při silnici z Vlašimi přicházejí viděti mohutné náspy a hluboké příkopy hradu čili tvrze hořejší, které v rozsáhlém pravidelném čtverhranu tvrziště nyní prázdné obklopují. Stávalo zde staré sídlo rytířů ze Soutic. Obě tvrze hořejší i dolejší byly již roku 1542 pusté. Blíže staré tvrze jest svaté pole, pěkně upravené a slušnými pomníky ozdobené. Přední ozdobou jeho jest kaple sv. kříže s rodinnou hrobkou rodiny Zahnovy, roku 1859 z tesaného kamene zbudována, ano takovými plotnami i kryta.

Průčelí kaple jest dílo mistrovské, dvěře železné, vnitřek oltářem opatřen, po jehož obou stranách dvě černé mramorové desky s vyrytými pozlacenými nápisy zasazeny jsou. Jeden nápis připomíná Vincence Zahna, 16. července 1858 zesnulého, druhý jeho sestry Marie Teresie Zahnovy, 22. března 1863 zemřelé.

U prostřed hřbitova jest jednoduchý jehlanec železným křížem končící při němž odpočívá pro Soutice nezapomenutelný Josef baron Puteani.

Putujícimu asi ¼ hodiny od Soutic úrodnými panskými poli směrem k Černýši připraveno jest rozkošné překvapení. Na návrší k Sázavě se klonícím postavena jest roku 1870 nákladem šlechtěného horlitele pro slávu Boží Al. J. Zahn kaple P. Marie, ne velká, ale důkladná to stavba kamennými plotnami krytá. Vnitřek jest růžově vymalován, v něm stojí krásný oltář řezbářskou prací bohatě ozdobený od řezbáře a pozlačovače H. Pauera z Prahy. Na oltáři skví se na podstavci na způsob svatostánku shotoveném velebně socha Matky Boží, téměř životní velikosti, a po obou stranách krásné sochy sv. Josefa a sv. Vincence. Všecky tři sochy pocházejí ze světoznámé umělecké dílny Mnichovské; pohled na ně jest takřka živý, postava, záhyby, barvitost zcela přirozené a ornamentika bohatá a nad míru jemná, tak že ode všech znalců zasloužené pochvaly se jim dostává. Dvěře u kaple jsou mřížové, taktéž jimi cestujícimu celé toto krásné skupení přehlednouti lze; i dvěře jsou důkladná umělecká práce z kovaného železa od Soutického zámečnického mistra Antonína Jenšíka zhotovené.

2. Černýš, Černiště, ves blíž ústí Želivky do Sázavy 165 obyv. v 20 domech. Nade vsí nachází se okrouhlí násep v oběmu 200 kroků s příkopem 2 sáhy hlubokým, objímající okrouhlou plochu 24 kroků v průměru, na níž dle pověsti lidu hrad stával, o němž však se nic historického už neví.

3. Kalná, ves 96 kat., 8 židů v 14 domech.



Kdo byl Kroihér? A proč je v Souticích jeho dům ?

Následující článek vznikl u příležitosti 150 let od narození zapomenuté osobnosti českých dějin, s jejímž jménem se v Souticích dennodenně setkáváme. Budovu bývalé kampeličky čp. 104 totiž zdobí výrazný nápis „Kroihérův dům.“ Pojdme si v krátkosti připomenout, kdo to vlastně byl ten Kroihér? A proč měl/má v Souticích „svůj“ dům?

František Jan Kroihér se narodil 2. prosince 1871 ve vsi Rojšíně u Českého Krumlova. Po studiu bohosloví působil jako kněz na jihočeském venkově, avšak jeho aktivity brzy přesáhly každodenní duchovní činnost a s ní i hranice regionu. Počátkem 20. století a znovu po vzniku Československa patřil k předním stoupencům reformy v římskokatolické církvi (mj. vyústily ve vznik Církve československé). Celý život byl Kroihér funkcionářem družstevních a peněžních organizací, jak regionálních, tak centrálních v Praze. Angažoval se politicky jako člen výboru agrární strany a její dlouholetý poslanec (1918–1920) a senátor (1920–1938). Proslulost si u veřejnosti získal jako pohotový a vtipný publicista a řečník. Byl také štědrým mecenášem a vypomohl na mnoha místech materiálově, finančně či přímluvou u potřebných úřadů díky svým známostem. Uvést se sluší i to, že např. pohřbíval své přátele Jindřicha Šimona Baara a Antonína Švehlu. Zemřel 15. června 1948 v městysi Ledenicích na Českobudějovicku, kde mu byl v roce 2018 odhalen pomník. O Kroihérovi podrobně pojednává kniha s názvem Bílá vrána v černém šatě.

Kroihér patřil od mládí k propagátorům spořitelních a záložních spolků neboli kampeliček. Prakticky se angažoval v jejich vedení v místech, kde zrovna jako kněz působil, a navíc přes 30 let zastával post náměstka Ústřední jednoty hospodářských družstev v Praze, která dohlížela na tisíce drobných venkovských družstev včetně kampeliček. Hlavní idea kampeliček spočívala ve snadné dostupnosti základních finančních služeb na venkově. Umožňovala zemědělcům a drobným živnostníkům (byli-li jejími členy, šlo o spolek) ukládat a půjčovat si v ní na levný úvěr peníze. Tím mělo být pro lidi snazší nakupovat stroje a techniku, suroviny, plodiny, dobytek, financovat výstavby či přestavby domků apod. Zároveň mohly kampeličky z uložených peněz finančně vypomáhat obci nebo škole. Jejich význam však byl i mravní, protože učily šetrnosti, spořivosti a uvědomování si vlastní odpovědnosti. Právě kampelička je ona pomyslná spojnice Kroihéra a Soutic.

Soutická kampelička vznikla v roce 1898. V roce 1935 měla 163 členů a roční obrát kolem 2,5 milionu korun. Právě v polovině třicátých let se činovníci kampeličky v čele s předsedou Václavem Seidlem rozhodli postavit pro ni nové reprezentativní sídlo. Plány vypracovali v létě 1935 zřejmě odborníci ze stavebního odboru Ústřední jednoty hospodářských družstev a do vypsání výběrového řízení na stavbu se přihlásilo šest stavitelů – z Vlašimi Petr Raiman (cena 110 945,20 Kč) a Jindřich Neubauer (106 103 Kč), z Kácova Josef Galát (118 305,69 Kč), z Trhového Štěpánova Jan Letáček (125 203,05 Kč) a z Prahy J. Matějka (113 339,40 Kč) a Jaroslav Záleský (115 289,77 Kč). Zakázku dostal k realizaci „po delších uradách ve schůzích představenstva a dozorčí rady“ vlašimský Raiman, i když nepodal nejnížší rozpočtovou nabídku. Na základě následné úmluvy měl při stavebních pracích co nejvíce zaměstnávat soutické občany.

Na žádost činovníků kampeličky muselo v podzimních měsících roku 1935 dojít k úpravám projektu. V čem spočívaly? Šlo o zvětšení schodů o 20 cm, zvětšení odpadních záchodových rour (z průměru 10 na 20 cm, nakonec realizován průměr 15 cm), zřízení dvou sklepů a dvou dřevníků pro budoucí nájemníky (součástí budovy byly byty) a zlepšení dostupnosti komína kvůli čištění. Diskutovalo se ještě o předělání příčky kvůli případnému umístění poštovního úřadu.

V průběhu výstavby byla v prvních měsících roku 1936 uzavřena dohoda s paní Jenčíkovou, která za obnos 300 Kč dovolila, aby byly položeny roury přes její pozemek. K drobné změně, se kterou se od začátku nepočítalo, došlo po jednání valné hromady 15. března 1936. Na zasedání se přítomní usnesli, „aby se na novou budovu dal nápis Kroiherův dům.“ Je více než pravděpodobné, že tento krok měl znamenat vyjádření pocty jihočeskému knězi a senátorovi a uznání jeho práce v družstevní oblasti. Vedle organizační a řídicí práce Kroiher mj. inicioval na konci dvacátých let při Ústřední jednotě hospodářských družstev vznik podpůrného fondu pro vysloužilé nebo nemocné družstevní funkcionáře, příp. pro příbuzné předčasně zemřelých. Zakladatel do fondu, který byl nazván na jeho počest Kroiherův fond, vložil počáteční kapitál 251 000 Kč. Přispívat do něj drobnými částkami měla všechna družstva. Soutická kampelička ve třicátých letech, na jejichž konci se celkový objem peněz ve fondu pohyboval kolem 3 milionů korun, nejčastěji odváděla sumu 265 Kč ročně.

Slavnostní otevření nového sídla soutické kampeličky se uskutečnilo v neděli 27. září 1936. Přesný průběh a podobu neznáme. Zprávy o takovýchto akcích se sice dostávaly do tisku, obce a spolky se jimi chlubily, funkcionáři o nich referovali v úředních knihách, ale v případě Soutic jsme na nic z toho bohužel nenarazili. Takže se musíme spokojit pouze s přibližným popisem, odvozeným od toho, jak takovéto události probíhaly v jiných obcích. Na akcích, kde byl jako hlavní host přítomen Kroiher, proběhla dopoledne nejprve jím celebrowaná bohoslužba v místním kostele. Následovala vzpomínka na padlé spoluobčany u pomníku padlým a slavnostní proslovy všech vzácných hostů. Na akce se zvali zástupci všech spolků z obce i z okolí, zástupci okolních kampeliček, zástupci družstevních podniků a zástupci státní správy a samosprávy. Nedílnou součástí byla pochopitelně prohlídka novostavby. Lze předpokládat, že to všechno proběhlo v nějaké podobě i v Souticích. Jedinou bližší informaci máme o účasti školních dětí a o tom, že Kroihera přivítala žačka Marie Vorlíčková.

Všechny podobné akce, konané při různých příležitostech v meziválečné době kampeličkami, představovaly klasické ukázky prvorepublikových událostí s přibližným výše naznačeným průběhem a vlasteneckým podtextem. Podobné pořádaly při různých příležitostech prakticky všechny české kampeličky. Soutice však v tomto ohledu mají jedno specifikum, a to je právě pojmenování domu Kroiherovým jménem a umístění tohoto označení na fasádu objektu. V jiných obcích se tam většinou objevovaly prosté nápisy „kampelička“, který je v Souticích umístěn v opačném průčelí objektu. Radost z nové budovy a význam lidového družstevnictví pěkně shrnul na valné hromadě 7. března 1937 neznámý jedinec, který prohlásil: „Mám za to, že naší svatou povinností je věnovati posmrtnou vzpomínku všem těm od počátku působícím, kteří mají stejnou zásluhu v rozmach naší Kampeličky, ale jimž nebylo možno, aby uviděli ten nám všem drahý Kroiherův dům, který příštím generacím hlásati bude, co v družstevnictví je možno dokázati.“

Prozatím se podařilo zjistit, že stejné pocty se Kroiherovi dostalo pouze ve čtyřech lokalitách, a sice ve Vacově (okres Prachatice, dům otevřen 12. června 1932), Libčicích nad Vltavou (okres Praha-západ, otevřen 18. srpna 1935), Vlastibořicích (okres Liberec, otevřen 17. července 1932) a právě v Souticích. Nápis „Kroiherův dům“ se však do současnosti dochoval pouze v Libčicích a v Souticích. A to je s podivem. Proč? Uvědomme si, že Kroiher byl exponent agrární strany, která nebyla po druhé světové válce obnovena a jejím příslušníkům byla dávána hlavní vina za německou okupaci českých zemí. Dále byl katolickým knězem a propagátorem „čistého“ družstevnictví (které zaniklo krátce po převzetí moci komunisty), takže nebylo žádoucí jeho jméno nějak připomínat. I to jsou aspekty, které je třeba v této souvislosti vnímat a které ze soutického domu čp. 104 dělají ojedinělé pamětní místo.



František Kroiher na obraze malíře Otty Peterse z roku 1929



Budova soutické kampeličky na pohlednici z konce třicátých let.



Pamětní medaile s Kroiherovým reliéfním portrétem.

Použitá literatura a prameny:

CUKR, Jiří: Bílá vrána v černém šatě. Životní pouť Františka Jana Kroihera (1871–1948), České Budějovice 2017.

Státní okresní archiv Benešov, fondy Obecná škola Soutice (kniha č. 371 – školní kronika) a Spořitelní a záložní spolek Soutice.

Židovské rodiny v Souticích

Dopis od p.Táni Zapletalové:

Posílám slíbený seznam rodin, které žily těsně před válkou přímo v Souticích. Mě se tohle píše těžko, protože, i když někteří již před válkou přímo v Souticích nežili (většinou odešli do Prahy), ze Soutic pocházeli, vyrostli tam a žili až do dospělosti. V Souticích měli příbuzné a stále se tam vraceli, přinejmenším každý rok na celé školní prázdniny, takže i u jejich dětí, jako byla třeba moje maminka, se utvořilo k Souticím silné pouto. Většina z nich považovala Soutice za svůj domov, ze kterého odešli jinam za prací. Znali se a přátelili s křesťanskými spoluobčany Soutic. Když jsme s maminkou přijeli začátkem devadesátých let poprvé od války do Soutic (maminka se k tomu dlouho nemohla odhodlat), seběhli se místní staříčkové, aby se přivítali s Helenkou Kamily dolejších, jak Ohrensteinům z č. p. 53 říkali. A to se naposledy viděli, když jim bylo mezi 15 a 17 lety - v roce 1939. Netušili, že maminka válku přežila. Byl to hodně silný zážitek. Vypsala jsem tedy všechny a nechám na Vás, jak to pojmete. Přímo ze Soutic odešla do transportu rodina Eduarda Ohrensteina z č. p. 10 (Eduard, jeho žena Hermína a jejich tři děti - Jiří, Jindřich a Zdena), dále Arnoštka Ohrensteinová z č.p. 40 a celá rodina Popovských. Všichni do jednoho zahynuli. Z rodiny Ohrensteinů ze Soutic pochází také pan profesor Pavel Oliva, vlastním jménem Ohrenstein, syn Oskara a Josefy Ohrensteinových. Jako jediný z rodiny přežil. Jeho otec byl bratr mojí babičky Kamily a narodil se v Souticích. Rodina žila v Praze, ale, stejně jako rodina mojí maminky, trávila každoročně v podstatě celé prázdniny v Souticích. V příloze také posílám fotografii mojí babičky Kamily a její sestry Berty, provdané Dubové v době, kdy ještě žily v Souticích a foto mojí maminky Heleny s bratrem Mirkem z jednoho letního pobytu v Souticích.

Moc zdravím do Soutic, Zapletalová.

Seznam obětí II. světové války:

Ohrensteinová Kamila * 08.05.1892, Soutice, dcera Aloise a Hermíny Ohrensteinových z domu č.p. 53

Ohrenstein Josef * 30.06.1890 manžel Kamily, v Souticích pobýval každý rok během letních prázdnin s rodinou

Ohrenstein Oskar * 03.07.1890, Soutice, bratr Kamily, syn Aloise a Hermíny ze Soutic č.p. 53

Ohrensteinová Josefa * 16.02.1895, manželka Oskara, rozená Spitzová

Ohrenstein Otakar * 17.04.1928, syn Oskara a Josefy, každoročně pobýval celé prázdniny v Souticích u příbuzných

Dubová Berta * 14.03.1894, Soutice, rozená Ohrensteinová, dcera Aloise a Hermíny, sestra Kamily,

20.10.1886 se provdala za Karla Duba z Trhového Štěpánova

Dubová Olga * 27.2.1923, Trh. Štěpánov, dcera Berty a Karla

Dub Gustav * 11.11.1921, Trh. Štěpánov, syn Berty a Karla

Ohrenstein František * 25.12.1898, Soutice, syn Aloise a Hermíny, bratr Kamily

Ohrenstein Karel * 22.11.1925, syn Františka

Ohrenstein Milan * 11.09.1932, syn Františka

Ohrenstein Ferdinand * 20.03.1903, Soutice, syn Aloise a Hermíny, bratr Kamily

Ohrenstein Eduard * 31.10.1885, Soutice, žil s rodinou v Souticích v domě č.p. 10

Ohrensteinová Hermína * 12.01.1892, manželka Eduarda, rozená Roubíčková

Ohrenstein Jiří * 06.02.1923, Soutice, syn Eduarda a Hermíny

Ohrenstein Jindřich * 15.3.1925, Soutice, syn Eduarda a Hermíny

Ohrensteinová Zdena * 19.12.1929, Soutice, dcera Eduarda a Hermíny

Ohrensteinová Arnoštka * 31.01.1888, Soutice, žila v domě č.p. 40 na návsi v Souticích, kde provozovala trafik (Týna) a pronajímala pokoje v domě č.p.40

Hübschová Františka * 13.03.1877, Soutice, žila s manželem v Hulicích, kde vedli hostinec
Hübsch Alois * 14.02.1874, manžel Františky, nějaký čas žil s manželkou v Souticích

Dále jsem objevila rodinu Popovských, bydleli v Souticích v domě č.p. 95 a provozovali zde obchůdek „alkovnu“ prodávali tady alkohol a tabákové zboží

Popovský Eduard	* 09.08.1896
Popovská Emilie	* 05.10.1929
Popovský Hugo	* 12.03.1888
Popovská Markyta	* 24.10.1894
Popovský Otmar	* 15.02.1894
Popovský Pavel	* 01.08.1936

Valter Feldstein žil v Kalné č.p. 7, který válku přežil

Narodil se 3.1.1911 v Praze, zemřel 6.3.1970 tamtéž. Roku 1936 ukončil studium filozofie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, 1938-39 vyučoval na reálném gymnáziu, 1943-45 byl vězněn v koncentračním táboře, po 1945 působil ve státní správě v oblasti kultury. 1953 se stal vedoucím literárně-dramatického vysílání Československého rozhlasu v Praze, 1957 přešel do Československé televize Praha, kde zastával funkci náměstka ústředního ředitele pro program. Od 1963 vedl (jako docent) katedru filmové a televizní vědy na Filmové fakultě Akademie múzických umění v Praze. Napsal řadu odborných prací - statí a úvah - o televizní tvorbě (Televize včera, dnes a zítra, 1964). Překladatelské práci se začal věnovat za války, kdy své překlady vydával pod pseudonymy Petr Bláha a V. F. Bláha a také počestěnou verzi svého jména Valtr Feldštajn.

Profesor Pavel Oliva

Pavel Oliva se narodil 23. listopadu 1923 v pražské (Karlín) židovské rodině, původně se jmenoval Ohrenstein. Jméno si změnil po válce (oliva je v Řecku se vyskytující dřevina, symbol blahodárného oleje, symbolizuje vítězství). V 18 letech dostal příkaz od okupačních úřadů, aby nastoupil do transportu, dostal se v prosinci roku 1941 do tzv. AK (Aufbaukommando) II, jedné z prvních židovských skupin, která připravovala terezínské ghetto pro příjezd tisíců Židů. Vypráví, že ve vlaku si mladí lidé zpívali, mysleli si, že jedou na práci nebo na brigádu a do jara budou doma. V Terezíně byl přidělen k tzv. menážní službě (Menagedienst), dohlížel na hladký průběh vydávání jídla. V prosinci 1943 byl odvezen s asi dalšími 2500 Židy do Osvětimi-Birkenau a určen ke komandu Kanalreiniger - čističů kanálů.



Odpadní potrubí bylo hodně úzké, aby věznitelé zabránili útěkům, ale proto se odpad často zanášel. Na podzim 1944 prošel selekcí do pracovních transportů do říše, byl určen do lágru u vybombardované továrny na výrobu syntetického benzinu z uhlí - Schwarzhilde, tam také zažil pochod smrti do Varnsdorfu a Litoměřic, přišel až do Terezína, kde se ho ujal Červený kříž. Už během věznění byl svým přítelem přesvědčen o komunistické ideologii jako o možném budoucím uspořádání světa. Po válce pak vstoupil do KSČ, vystudoval klasickou filologii a věnoval se dějinám starověkého Řecka. Stal se postupem doby univerzitním profesorem a světoznámým odborníkem na antické Řecko. V 50. letech sledoval se zděšením politické procesy, s komunistickou ideologií se definitivně rozešel, jak říká, v roce 1956 po XX. sjezdu Komunistické strany Sovětského svazu, stranickou legitimaci si však ponechal. V roce 1983 emigroval jeho syn Ivan Oliva do západního Německa. Přesto mohl Pavel Oliva dál cestovat do zahraničí, pravděpodobně nejen proto, že byl jediným skutečným odborníkem na starověké dějiny, ale také, že se za něj zaručil jeho kolega z Historického ústavu, který měl „vlivného“ bratra. Profesor Pavel Oliva zemřel 5. března roku 2021 ve věku 98 let.

Návštěva pana profesora v Souticích

Roku 2013, byla slunečná červencová sobota a okolo poledne se ozval domovní zvonek. Za dveřmi stáli, pro mne zatím cizí lidé. A to byl okamžik, kdy jsem se osobně setkala s panem profesorem Pavlem Olivou, kterého do naší obce přivezla jeho dcera. Zajímali se o domy, ve kterých žily rodiny Ohrenstainových. Pan profesor vzpomínal na časy, kdy židovské rodiny v naší obci vlastnily několik domů a provozovaly zde obchod a vesnice žila v klidu a míru. Na ty zlé doby jsme vzpomněli jen krátce, vzpomínky nám vháněly slzy do očí, bylo to moc smutné vzpomínání. Dostala jsem darem knihu s věnováním, kterou pan profesor Oliva napsal o své rodině. Prošli jsme obec, postáli jsme u pomníku Padlým z I. a II. světové války. Velice děkovali za náhrobek pro Padlé ve II. světové válce z rodiny Ohrenstainů a Popovských, byla to dojemná chvíle nejen pro ně. Ocenili, že jsme nezapomněli na historii židovských rodin, které v naší obci žily a byli potěšeni, že je umístěna vzpomínka na tyto rodiny v soutickém muzeu. Nezapomněli zajet ani na židovský hřbitov v Trhovém Štěpánově. Ze Soutic odjeli do Zruče nad Sázavou, kde byli rovněž zavzpomínat na své příbuzné. Panu profesoru Pavlu Olivovi chybělo pár měsíců do devadesátky, ale byl stále svěží se zájmem o dění v naší obci a byl potěšen vzhledem obce, říkal, že místní lidé musí mít Soutice moc rádi, když tak hezky pečují o svou vesničku.

Alena Exnerová.



Kamila Ohrensteinová



sestry Kamila a Berta Ohrensteinovy



Helena a Mirek, děti Kamily

Společenská rubrika

Poděkování Josefu Olišarovi

Vážený a milý kolego, kamaráde Pepo, dovol mi abych Ti jménem zastupitelstva obce Soutice, jménem zaměstnanců obce a jménem svým popřála pevné zdraví, štěstí a spokojenosti k Tvému životnímu jubileu, které jsi v měsíci dubnu 2021 oslavil.

Velice si Tě vážím jako člověka, zastupitele a především kamaráda, který se nedal nikým odradit a celých 30 let mi stál po boku a vždy byl nápomocen nejen slovem, ale především pracovním úsilím při budování obce Soutice, části Černýše a části Kalná. Neměl jsi to vůbec lehké po dobu tvého působení místostarosty obce, ale vždy jsi všechny útoky dokázal odrazit. Každá tvoje rada i pomoc byla ku prospěchu nás všech. Jsi velký pracant s přehledem o tom, co je potřeba a co má budoucnost. Pracoval jsi velmi aktivně ve Sboru dobrovolných hasičů, opravil všechno, co opravit bylo možné i nemožné. Mnozí by si měli vzít z Tebe příklad. Zvládl jsi úspěšně nemoc, která Tě v poslední době pronásledovala, všichni jsme Ti moc a moc drželi pěsti. Máme velkou radost, že jsi zase fit, veselý a usměvavý kamarád.

Ještě jednou velké DÍKY za všechno, co jsi pro nás a naši obec vykonal a ještě vykonáš!



Alena Exnerová

Narodili se:

Patrik Kadleček
David Schvarz
Antonín Pešata



Navždy odešla:

Eva Brzková



BLAHOPŘEJEME NAŠIM OBČANŮM

k životnímu jubileu



DŮLEŽITÁ TELEFONNÍ ČÍSLA

Záchranka: 155

Hasiči: 150

Policie: 158

Městská policie Vlašim: 313 039 399, 724 512 314

Městská policie Zruč nad Sázavou: 327 531 231,
724 102 231

Obecní úřad Soutice: 602 865 093, 602 530 411

Městský úřad Vlašim: 313 039 313

Bezplatná informační linka ke koronaviru: 1221

Krajská hygienická stanice Středočeského kraje:
234 118 111

Bezplatná Linka seniorů (Elpida): 800 200 007

Bezplatná linka důvěry Senior telefon (ŽIVOT 90):
800 157 157



LÉKAŘI Trhový Štěpánov:

Praktický lékař pro dospělé:

MUDr. Jaroslava Stejskalová – 317 851 108

MUDr. Veronika Petrásková

Zubní lékař:

MUDr. Eliška Synáková – 317 851 120

**LÉKAŘSKÉ POHOTOVOSTI – Nemocnice
BENEŠOV**

pro dospělé: 317 756 338

chirurgie: 317 756 227, 317 756 254

pro děti: 317 756 253

SOCIÁLNÍ SLUŽBY

Charita Vlašim – 736 472 794, 317 845 979

Pečovatelská služba, Domácí zdravotní péče,

Osobní asistence

Elektronické ohlášení PÁLENÍ KLESTÍ:

paleni.izscr.cz

V ohlášení uvést datum s časem, kdy bude pálení prováděno, místo, kde bude probíhat pálení a osobu, která za pálení odpovídá, s telefonickým kontaktem.

Souticoviny - informační a kulturní občasník. Číslo: 3/2021 Datum vydání 9.11. 2021 .

Vydává Obec Soutice pro Soutice, místní část Kalnou a místní část Černýš.

Vychází nepravidelně.

Povoluje Obecní úřad Soutice. Registrační Číslo MK ČR E 20611.

Adresa redakce: Soutice 104, 25771 Soutice

Internetové stránky: www.soutice.cz. Elektronická adresa: obec.soutice@tiscali.cz

